

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.868 van 7 juli 2015
in de zaak A. 212.197/X-15.983.**

In zake : de BVBA GASPAR
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marc Stommels
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Amerikalei 220/14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN, vertegenwoordigd door :
1. het college van burgemeester en schepenen
2. de burgemeester
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thomas Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 juni 2014, strekt tot de nietigverklaring van het verbod van de burgemeester van de stad Antwerpen van 1 april 2014 om in de inrichting genoemd De Zwaan, aan de Gitschotellei 197 te Berchem, enige vorm van activiteit of uitbating uit te oefenen gedurende een termijn van twee kalendermaanden vanaf 4 april 2014 tot en met 3 juni 2014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 227.142 van 17 april 2014 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 mei 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Franssen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Thomas Beelen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is uitbater van drankgelegenheid De Zwaan, aan de Gitschotellei 197 te Berchem.

Naar aanleiding van meldingen dat er in en rond het café verdovende middelen zouden worden gekocht of gebruikt, heeft er op 28 februari

2014 een politiecontrole plaats. Op de grond van de inrichting worden twee blokjes hasj gevonden, één paxon cocaïne, twee lege knijpzakjes met restanten van cannabis, lange blaadjes en een half opgerookte joint. In de kluis ligt een stroomstootwapen. In de wagen van een klant worden zestien verpakkingen met cocaïne gevonden, maar zonder dat er zekerheid over is of er een link is met het paxon dat in het café werd gevonden.

De drankgelegenheid wordt gerechtelijk verzegeld tot 20 maart 2014.

Op 27 maart 2014 wordt verzoekster gehoord naar aanleiding van het voornemen van de burgemeester van de stad Antwerpen om de instelling te sluiten op grond van artikel 9bis van de wet van 24 februari 1921 ‘betreffende het verhandelen van giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen’ (hierna: drugwet). Tijdens het verhoor deelt verzoekster onder andere mee na de ontzegeling onmiddellijk een affiche te hebben gemaakt waarop met pictogrammen wordt getoond welke producten verboden zijn, en ook een huishoudelijk reglement, dat beide in de inrichting zijn opgehangen, dat in de toekomst de gedragingen van de klanten beter gevolgd zullen worden, en dat zij zelf geenszins bij de feiten betrokken is.

Bij beslissing van 1 april 2014 legt de burgemeester op grond van artikel 9bis van de drugwet het verbod op om in de inrichting enige vorm van activiteit of uitbating uit te oefenen gedurende een termijn van twee kalendermaanden vanaf 4 april 2014. Geargumenterd wordt dat er in het café herhaaldelijk illegale activiteiten plaatsvinden die betrekking hebben op de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van verdovende middelen, zoals blijkt uit:

- “Informatie van politie en buurtbewoners over :
- druggebruik en -verkoop in de drankgelegenheid;

- veel kortstondige bezoeken aan de drankgelegenheid wat gepaard gaat met rondhanggedrag van personen met de uiterlijke kenmerken van druggebruik;
- wagens die kortstondig stoppen op de openbare weg ter hoogte van de drankgelegenheid, waarbij de bestuurder kortstondig contact maakt met personen die zich in de drankinrichting ophouden;
- een persoon aan wie in de drankgelegenheid drugs werd aangeboden.

Controle van 28 februari 2014 door de politie in de drankgelegenheid:

- in de inrichting op de grond werden verschillende soorten drugs gevonden
 - o in de rokersruimte:
 - een blokje hasj van 2,7 gram;
 - een half verbruikte joint;
 - twee lege knijpzakjes met restanten van cannabis;
 - lange blaadjes;
 - o naast de rokersruimte:
 - een blokje hasj van 2,0 gram onder een bingokast;
 - een paxon met 0,50 gram cocaïne onder een tweede bingokast;
 - o in de kluis van de inrichting een stroomstootwapen;
- in een wagen van een klant werden 16 paxons gevonden, met dezelfde verpakking als de gevonden paxon met cocaïne in de inrichting;
- achter de schenктоog stond de mede-aandeelhoudster, mevrouw [U. Y.];
- de inrichting werd gerechtelijk verzegeld.

Gegevens met betrekking tot de zaakvoerder, de heer Khachatryan Harutyun:

- de zaakvoerder, de heer [K. H.], is betrokken via drie verschillende vennootschappen bij vijf verschillende drankgelegenheden, die allen gekend zijn bij de politie onder meer voor inbreuken op nachtrust, geluidshinder, privatieve ingebruikname van de openbare weg voor terrassen, niet naleving van een bevel van de burgemeester, gebrek aan inschrijving in de kruispuntbank voor ondernemingen, inbreuken op de vestigingsreglementering.”

Onder de rubriek “Verantwoording van de maatregel” wordt gemotiveerd:

“Het komt de burgemeester toe uit te maken welke maatregel de meest geëigende is om de illegale praktijken te verhinderen waardoor de openbare veiligheid en rust in het gedrang komt.

Artikel 9bis van de Drugwet van 24 februari 1921 voorziet dat de sluiting voor maximum zes maanden kan worden opgelegd.

De toepassingsvoorwaarden van artikel 9bis zijn vervuld.

De vaststellingen van de politie bevestigen dat er illegale druggerelateerde activiteiten plaatsvinden in de inrichting, gekend en/of genoemd De Zwaan, gelegen aan de Gitschotellei 197, 2600 Berchem.

Uit de vaststellingen van de politie kan afgeleid worden dat deze activiteiten nauw samenhangen met de exploitatie van de inrichting. De zaakvoerder van de bvba Gaspar neemt het zelf niet nauw met de regelgeving met betrekking tot de uitbating van drankgelegenheden en gedooft de verkoop en gebruik van drugs in de drankgelegenheid.

Noch de bvba Gaspar noch de eigenaar gaven blijk zelf concrete en afdoende maatregelen te nemen. Het aanbrengen van een affiche en een huisreglement waarin onder meer wapens en drugs worden verboden, zal niet verhinderen dat illegale druggerelateerde feiten plaats vinden, nu zelfs klanten en uitbaatster zelf deze praktijken niet opmerken. Deze maatregelen overtuigen niet en zijn niet afdoende. Een zaakvoerder die het zelf niet nauw neemt met de regelgeving met betrekking tot de uitbating van een drankgelegenheid, is niet de geschikte persoon om huisregels te doen naleven.

Het is dan ook noodzakelijk om een tijdelijke sluiting voor een bepaalde termijn van de betrokken plaats na te streven. Zo kunnen effectief deze illegale praktijken en de ordeverstoring rondom deze plaats ophouden en kan de omgeving van de inrichting haar normale karakter terugwinnen.

De sluitingsduur moet voldoende ontradend zijn voor drugverkopers, gebruikers en -zoekers, waarvoor de inrichting een aantrekkingspool is.

De sluiting moet de mogelijkheid bieden dit risico zoveel als mogelijk in te perken, zonder evenwel langer te duren dan nodig. Het is hierbij tevens aangewezen de periode van de gerechtelijke verzegeling mede in aanmerking te nemen, ook al kan de opgelegde sluitingsduur de duur van de verzegeling overlappen. De inrichting is gerechtelijk verzegeld geweest van 28 februari 2014 tot 20 maart 2014.

Een tijdelijke sluiting biedt de mogelijkheid aan de bvba Gaspar en/of de eigenaars van het pand om voldoende daadkrachtige maatregelen te nemen om in de toekomst de illegale praktijken en hun gevolgen te weren.

Gelet op de ernst en de duur van de vastgestelde feiten, die wijzen op een georganiseerde drugverkoop in de drankgelegenheid, is een bijkomende sluitingsduur van twee maanden, zoals hierna bepaald, aangewezen om de omgeving haar normale karakter terug te laten winnen. Deze termijn is noodzakelijk om drugverkopers, gebruikers en drugzoekers te ontraden om de drankgelegenheid te bezoeken. Deze termijn is nodig voor uitbaatster en/of de eigenaars om de nodige effectieve maatregelen te nemen die de illegale praktijken en hun gevolgen in de toekomst onmogelijk moeten maken.

De procureur des Konings deelde met een e-mail van 19 maart 2014 mee geen bezwaar te hebben tegen een bestuurlijke sluiting.

Rekening houdend met het voorgaande en gelet op de ernst van de vastgestelde feiten, de verstoring en de mogelijke verstoring van de openbare rust en veiligheid voor de buurt als gevolg hiervan, is de sluiting van deze plaats voor de duur van twee kalendermaanden, zoals hierna bepaald, verantwoord.”

IV. Belang

Exceptie

4. Volgens de verwerende partij is verzoekster zonder het vereiste rechtstreeks belang. Een nietigverklaring kan de bestreden beslissing “niet meer ongedaan maken aangezien deze al lang is afgelopen”. Het enige wat zij lijkt te willen bereiken is een schadevergoeding. Dit verantwoordt evenwel geen rechtstreeks belang bij de nietigverklaring.

Beoordeling

5. Het enkele feit dat de bestreden sluiting intussen is uitgewerkt, heeft niet tot gevolg dat het besluit aan de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State onttrokken zou zijn. Uit niets blijkt dat de wetgever dergelijke kortlopende beslissingen uit het annulatiecontentieux heeft uitgesloten of willen uitsluiten. De conclusie moet dan ook zijn dat in een geval als dat van verzoekster het belang met de nodige soepelheid moet worden beoordeeld en dat aan verzoekster niet het vereiste belang kan worden ontzegd bij het vorderen van de nietigverklaring van een politiemaatregel tot sluiting die zij gedurende twee maanden heeft dienen te ondergaan.

6. De exceptie van gebrek aan belang wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Standpunt van de partijen

7. Verzoekster leidt een eerste middel af uit de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9*bis* van de drugwet.

Toegelicht wordt dat uit de gegevens waarop de bestreden beslissing is gesteund geen inbreuk kan worden afgeleid uit artikel 9*bis* van de

drugwet, zijnde “een artikel dat door een privaatrechtelijk rechtspersoon niet eens kan geschonden worden”.

Dat de niet nader gepreciseerde beweringen en verdachtmakingen aan het adres van de inrichting van verzoekster tot een razzia leiden, kan nog worden begrepen. Maar “[w]anneer tijdens deze razzia vervolgens op de grond zéér beperkte gebruikshoeveelheden drugs worden gevonden, behoeft het niet deze ongedateerde en ongefundeerde beweringen plots ‘informatie van politie en buurtbewoners’ te noemen en zonder enige vorm van eigen controle deze beweringen over te nemen in de motivering van de beslissing als vaststaande feiten die drugshandel aantonen, louter om de feitelijke grondslag wat aan te dikken”.

De op de grond gevonden hoeveelheden zijn gebruikshoeveelheden, waarvan niet is in te zien hoe het bezit ervan door een personeelslid moest zijn vastgesteld. Het zijn “niet bepaald een aanwijzing van drugshandel”. Wat de verpakkingen cocaïne betreft die in de wagen van een klant werden gevonden, heeft de verwerende partij ten onrechte genegeerd dat, volgens een administratieve akte van de lokale politie van 19 maart 2014, niet met zekerheid kon worden vastgesteld dat het in het café gevonden “paxon” er een link mee had.

De motivering van de beslissing gaat deels terug op de andere handelsactiviteiten van de zaakvoerder van verzoekster. Noch blijkt hoe die gedragingen invloed zouden kunnen hebben op een beslissing betreffende verzoekster als rechtspersoon, noch wordt in de gegevens met betrekking tot de zaakvoerder enig verband gelegd met drugshandel of druggebruik.

Tenslotte gaat de bestreden beslissing ten onrechte voorbij aan de verklaringen van een zestiental klanten die meedelen dat zij nooit het dealen of gebruik van drugs hebben opgemerkt.

8. Een tweede middel is geput uit de schending van artikel 9bis van de drugwet, het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel. Dat verzoeksters café een aantrekkingspool zou zijn voor drugverkopers, -gebruikers en -zoekers “heeft geen uitstaans meer met een razzia die nagenoeg niets oplevert, wat vage beweringen en blijkbaar een eerder lakse houding van de lokale politie”. Welke effectieve maatregelen er nog van verzoekster verwacht worden, is een raadsel. Er is een duidelijke affiche aangebracht aan het raam waarin zelfs met pictogrammen wordt duidelijk gemaakt dat drugs verboden zijn. Er is ook een duidelijk huishoudelijk reglement dat voor iedereen zichtbaar is en waaruit hetzelfde blijkt. Verzoekster denkt niet plots zijn klanten te moeten of te mogen fouilleren, en indien druggerelateerde feiten worden vastgesteld, wat nog niet het geval was, worden die gemeld aan de politie. De sluiting op basis van een eenmalige vaststelling van vier niet door de caféhouder detecteerbare gebruikshoeveelheden drugs bij klanten is geen evenredige maatregel die in overeenstemming is met artikel 9bis van de drugwet.

9. In de memorie van antwoord reageert de verwerende partij met betrekking tot het eerste middel dat te dezen wel degelijk de ernstige aanwijzingen die artikel 9bis van de drugwet vereist, voorhanden zijn.

In de eerste plaats zijn er de ernstige aanwijzingen voorafgaand aan de controle van 28 februari 2014. De controle van 28 februari 2014, namelijk de daarbij gevonden drugs, bevestigen dat er in het café van verzoekster herhaaldelijk illegale activiteiten plaatsvinden die betrekking hebben op de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van drugs.

De gevonden drugs moeten “niet zomaar geminimaliseerd worden”. De aard van de meldingen die aan de controle voorafgingen en het feit dat er in een wagen van een klant zestien verpakkingen cocaïne werden aangetroffen, versterken de aanwijzingen van drughandel in café De Zwaan des te meer.

Niet de andere handelsactiviteiten van de zaakvoerder op zich hebben geleid tot de opgelegde maatregel, maar de manier waarop de zaakvoerder andere handelsactiviteiten uitoefent, is wel illustratief voor de ongeoorloofde wijze waarop hij horecazaken uitbaat. Het feit dat hij “het in het algemeen niet al te nauw neemt met de regelgeving die op een horecazaak van toepassing is en evenmin veel aandacht besteedt aan de overlast die zijn horecazaken veroorzaken maakt het immers des te aannemelijker dat hij evenmin streng optreedt tegen de verkoop of het gebruik van drugs in café ‘De Zwaan’”.

Doordat de verkoop verdoken gebeurt, zullen niet alle klanten opmerken dat er in het café drugs worden verkocht en gebruikt. Hun verklaringen dat zij niets opmerkten, weerlegt dan ook niet de ernstige aanwijzingen van verkoop en gebruik.

10. Aangaande het tweede middel antwoordt de verwerende partij in de memorie van antwoord dat de affiche en het huisreglement geen enkel nut hebben als er onvoldoende toezicht wordt gehouden op de bezoekers en ook op de rookkamer. Evenwel zegt verzoekster niet “hoe er toezicht zal gehouden worden op de naleving”, wat “duidelijk de ingesteldheid van verzoekende partij aan[toont], die niet van plan is om veel moeite te doen om druggebruik en -handel in haar café tegen te gaan”. Het onverantwoordelijke gedrag van verzoekster werd nogmaals in de verf gezet toen op 4 april 2014 bleek dat zij de bestreden beslissing niet naleefde, wat een verzegeling noodzakelijk maakte.

11. In de laatste memorie benadrukt de verwerende partij in de eerste plaats dat de cocaïne die in een wagen van een klant werd aangetroffen wel een duidelijke link vertoonde “met de paxon die aangetroffen werd in het café”. De verpakkingen waren identiek.

Voorts mogen volgens de verwerende partij administratieve aktes die opgesteld en ondertekend worden door politieagenten niet zomaar als “blote beweringen” worden bestempeld. Er mag dan ook van uitgegaan worden dat de meldingen en vaststellingen waarvan sprake in de administratieve akte van

1 maart 2014 met betrekking tot de feiten die aan de controle van 28 februari 2014 voorafgingen, ook effectief gebeurden. Een aantal bijkomende stukken moeten dat staven.

Bespreking

12. De bestreden beslissing zoekt haar rechtsgrond in artikel 9bis van de drugwet. Die bepaling luidt:

“Onverminderd de bevoegdheden van de rechterlijke instanties en onverminderd het bepaalde in de artikelen 134ter en quater van de Nieuwe Gemeentewet, kan de burgemeester, na voorafgaand overleg met de gerechtelijke autoriteiten, indien ernstige aanwijzingen voorhanden zijn dat in een private doch voor het publiek toegankelijke plaats, herhaaldelijk illegale activiteiten plaatsvinden die betrekking hebben op de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van giftstoffen, slaapmiddelen, verdovende middelen, psychotrope stoffen, antiseptica of stoffen die gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, waardoor de openbare veiligheid en rust in het gedrang komt en na de verantwoordelijke te hebben gehoord in zijn middelen van verdediging, besluiten deze plaats te sluiten voor de duur die hij bepaalt.”

13. Vereist is dus dat er met betrekking tot een private doch voor het publiek toegankelijke plaats – en ongeacht of de verantwoordelijke al dan niet een privaatrechtelijke rechtspersoon is – ernstige aanwijzingen bestaan dat er herhaaldelijk illegale activiteiten plaatshebben met betrekking tot welbepaaldelijk: de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van drugs.

Volgens de memorie van toelichting kunnen die aanwijzingen voortkomen uit “grootschalige gerechtelijke acties” die “ruimschoots bezwaren hebben opgeleverd”, of uit “opeenvolgende beperktere controles waarbij vaststellingen worden gedaan op het vlak van verkoop ter plaatse” (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2518/001, 46).

Alleszins moet, aldus nog de memorie van toelichting, “de toepassing [van de maatregel] voorbehouden blijven tot een beperkt aantal grove

schendingen van de drugwetgeving”. De minister van Justitie heeft dat in de Kamercommissie voor de justitie uitdrukkelijk bevestigd waar zij toelichtte: “Dit artikel is derhalve een bepaling waarvoor [de minister] de volle verantwoordelijkheid opneemt, ook al zal de toepassing ervan moeten worden beperkt tot de ernstige schendingen van de drugwetgeving” (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2518/021, 27).

14. Dat met het vereiste van de “herhaalde” illegale activiteiten wil aangegeven zijn dat het om ernstige, zwaarwegende schendingen van de drugwet moet gaan, wordt ook gestaafd door de parlementaire voorbereiding van de wet van 1 juli 2011 die het artikel 134*quinquies* van de nieuwe gemeentewet heeft ingevoerd.

Die bepaling verleent aan de burgemeester een vergelijkbare sluitingsbevoegdheid als het artikel 9*bis* van de drugwet, maar dan in geval van ernstige aanwijzingen van mensenhandel of mensensmokkel. Voor de toepassing van dit artikel 134*quinquies* is het niet vereist dat de illegale activiteiten meermaals zijn vastgesteld. Het verschil met artikel 9*bis*, dat wel bepaalt dat de illegale activiteiten “herhaaldelijk” moeten hebben plaatsgevonden, werd gerechtvaardigd geacht vanwege “[d]e ernst van de misdrijven die verband houden met mensenhandel en -smokkel” (verslag commissie, *Parl.St.* Senaat 2010-2011, nr. 5-455/3, 6)

15. Bij het bepalen van de duur zal de burgemeester alle betrokken gegevens en belangen met zin voor maat tegen mekaar moeten afwegen. In de memorie van toelichting voorafgaand aan het artikel 9*bis* van de drugwet is het vanzelfsprekend genoemd dat de burgemeester bij het nemen van de sluitingsmaatregel “rekening moet houden met de inspanningen van de uitbater van de instelling om aan het probleem tegemoet te komen” (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2518/001, 46).

16. Volgens de bestreden beslissing blijken de ernstige aanwijzingen dat er in De Zwaan herhaaldelijk illegale activiteiten plaatsvinden

met betrekking tot de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van verdovende middelen uit 1° informatie van politie en buurtbewoners, 2° een controle van de drankgelegenheid door de politie op 28 februari 2014, en 3° gegevens omtrent de zaakvoerder.

17. Met betrekking tot de informatie van politie en buurtbewoners bevat het administratief dossier – niet alleen zoals het voorhanden was ten tijde van de bestreden beslissing maar ook zoals het in de loop van de procedure is aangevuld geworden – zo goed als niets concreets. Het betreft informatie waaruit in wezen alleen tot “een vermoeden [...] van mogelijk drugsgebruik/-handel” (stuk 14 van het administratief dossier) kan worden besloten. Bovendien wat de politie in stuk 16 van het administratief dossier zelf “al de minder concrete politionele informatie inzake de drugoverlast in café De Zwaan” noemt, is er slechts de verklaring van één persoon die zegt dat op 24 december 2013 iemand in het café hem heeft voorgesteld om drugs te kopen, waarvoor zij dan naar buiten zijn gegaan.

Het blijkt niet dat verzoekster vóór de controle van 28 februari 2014 op enigerlei wijze van die informatie en verklaring op de hoogte is gebracht en er met het oog op een nuttig gevolg mee geconfronteerd is geworden. Daarentegen blijkt verzoekster wel geregeld geïnterpelleerd te zijn geworden over klachten wegens overlast door luide muziek.

18. In tweede instantie verwijst de bestreden beslissing naar het resultaat van de politiecontrole van 28 februari 2014, waarbij in het café werden aangetroffen: twee blokjes hasj (van 2,7, respectievelijk 2 gram), een half verbruikte joint, twee lege knijpzakjes met restant van cannabis, lange blaadjes, en een paxon met 0,50 gram cocaïne.

In een wagen van een klant werden 16 paxons gevonden, met dezelfde verpakking als het paxon dat in het café werd gevonden. Als bijkomende inlichting wordt door de politie evenwel vermeld: “Wij kunnen echter niet met

zekerheid vaststellen dat het aangetroffen paxon in het café een link heeft met de 16 aangetroffen paxons”.

19. Ten slotte worden in de aangevochten sluitingsmaatregel gegevens aangevoerd met betrekking tot de zaakvoerder die betrokken is bij vijf verschillende drankgelegenheden, alle gekend bij de politie “onder meer voor inbreuken op nachtrust, geluidshinder, privatieve ingebruikname van de openbare weg voor terrassen, niet naleving van een bevel van de burgemeester, gebrek aan inschrijving in de kruispuntbank voor ondernemingen, inbreuken op de vestigingsreglementering”. Een en ander heet “illustratief” te zijn “voor de ongeoorloofde wijze waarop de uitbating geschiedt” en “ongetwijfeld” bij te dragen “tot het gedogen van norm overschrijdend gedrag van bepaalde klanten”.

Kennelijk moeten deze laatste gegevens, waaraan de bestreden beslissing liefst twee volle bladzijden besteedt, de vaststellingen van 28 februari 2014 verzwaren én verantwoorden waarom de maatregelen die verzoekster tijdens de hoorzitting aanvoerde om nieuwe drugvaststellingen in haar café te voorkomen, als ontoereikend en niet overtuigend verworpen worden:

“De zaakvoerder van de bvba Gaspar neemt het zelf niet nauw met de regelgeving met betrekking tot de uitbating van drankgelegenheden en gedooft de verkoop en gebruik van drugs in de drankgelegenheden.

Noch de bvba Gaspar noch de eigenaar gaven blijk zelf concrete en afdoende maatregelen te nemen. Het aanbrengen van een affiche en een huisreglement waarin onder meer wapens en drugs worden verboden, zal niet verhinderen dat illegale druggerelateerde feiten plaats vinden, nu zelfs klanten en uitbaatster zelf deze praktijken niet opmerken. Deze maatregelen overtuigen niet en zijn niet afdoende. Een zaakvoerder die het zelf niet nauw neemt met de regelgeving met betrekking tot de uitbating van een drankgelegenheden, is niet de geschikte persoon om huisregels te doen naleven.”

20. Met andere woorden legt de bestreden beslissing verzoeksters café De Zwaan een “bijkomende” sluitingsduur van twee maanden op, bovenop de gerechtelijke verzegeling ervan van 28 februari 2014 tot 20 maart 2014, op basis van een vermoeden van mogelijk druggebruik of drughandel, van een politiecontrole van 28 februari 2014 waarbij in het café beperkte

gebruikshoeveelheden drugs zijn gevonden, en van de vaststelling van een resem overtredingen die niet alleen maar zeer gedeeltelijk op het café De Zwaan betrekking hebben, maar waarvan er bovendien geen enkele verband houdt met drugdelicten.

Die grondslag levert naar het oordeel van de Raad van State niet de voldoende aanwijzingen op dat er in café De Zwaan herhaaldelijk illegale activiteiten in de zin van artikel 9bis van de drugwet plaatsvinden.

21. Het eigenlijke, feitelijke substraat van de bestreden beslissing zijn de vaststellingen van 28 februari 2014. Deze vaststellingen mogen dan wel “druggerelateerd” zijn, ze houden niet de ernstige en grove schendingen van de drugwetgeving in die artikel 9bis van de drugwet beoogt, laat staan nog dat ze doen aannemen dat het in verband met de nagestreefde toekomstbeveiliging en trendbreuk in de uitbating van café De Zwaan nodig is in een “bijkomende sluitingsduur van twee maanden” te voorzien nadat eerder al een gerechtelijke verzegeling van drie weken werd opgelegd.

Dat de druggerelateerde vaststellingen samenhangen met de exploitatie van het café en dat namelijk verzoekster er de verkoop en het gebruik van drugs “gedoogt”, blijkt de verwerende partij inzonderheid af te leiden uit de inbreuken die verzoekster heeft begaan tegen regelgeving die met drugs niets te maken heeft en die zagezegd uitwijzen dat zij het niet zo nauw neemt met de voorschriften. Als zodanig echter kunnen de inbreuken tegen de regelgeving met betrekking tot de uitbating van drankgelegenheden die geen betrekking heeft op illegale activiteiten inzake de verkoop, de aflevering of het vergemakkelijken van het gebruik van drugs, niet de toepassing van artikel 9bis van de drugwet staven.

Overigens vormen die niet met drugs verband houdende inbreuken op zich evenmin een afdoend excuus om *a priori* de maatregelen af te wijzen waarin verzoekster bij haar verhoor zegde te voorzien om toekomstige vaststellingen inzake drugs in het café tegen te gaan (affiche, huishoudelijk reglement, beter opvolgen van de gedragingen van de klanten).

22. De middelen zijn in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 1 april 2014 waarbij verboden wordt om in de inrichting genoemd De Zwaan, aan de Gitschotellei 197 te Berchem, enige vorm van activiteit of uitbating uit te oefenen gedurende een termijn van twee kalendermaanden vanaf 4 april 2014 tot en met 3 juni 2014.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op het rolrecht van 200 euro en een aan de verzoekende partij verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van, zoals door haar gevorderd, 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven juli 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust